

BARNARBETE I INDIEN

Miljontals barn i dagens värld utsätts fortfarande för de värsta formerna av barnarbete som omfattar barnslaveri, barnprostitution, handel med barn, barnsoldater. Den officiella siffran för barnarbetare i hela världen är år 2009 fortfarande 250 miljoner. Men det verkliga antalet är mycket högre. Av uppskattningsvis 220 miljoner barn mellan 5 och 14 år, som är ekonomiskt aktiva, är cirka 50 till 60 miljoner mellan 5 och 11 år engagerade i oacceptabla former av arbete.

ILO uppskattar att 250 miljoner barn mellan 5 och 14 utnyttjas i barnarbete och över 50 miljoner av dessa under 12 år arbetar i farliga, ohälsosamma miljöer. FN uppskattar att det finns än idag ca 20 miljoner barn i slavliknande förhållande över hela världen. Tillförlitliga uppskattningar anger att mellan 700000 till 2000000 personer, särskilt flickor och barn, årligen smugglas över internationella gränser.

Forskning tyder dock på att utsatta barns ålder till och med minskar. De flesta barn som smugglas över gränserna är fattiga, mellan 13 och 18, även om det finns belägg för att mycket små barn säljes i denna kommersiella handel. De kommer från alla delar av världen. Några miljoner barn hamnar i sexhandel och utnyttjas av människor under vidriga omständigheter. Fortfarande finns drygt 300 000 barnsoldater under 18 år - flickor och pojkar - kvar. ILO uppskattar att hushållsarbete är den största sysselsättningen kategori av flickor under 16 år i världen.

Indien har den tvivelaktiga status att vara den nationen som har flest antal barnarbetare i världen. Barnarbetare får utstå ett eländigt och svårt liv. De tjänar lite och utför hårt arbete för att livnära sig själva och sina familjer. De vill inte och kan inte gå i skolan då de känner ett stort socialt ansvar för sin familj.

Fattigdom är en av de främsta orsakerna bakom detta fenomen. Denna ständiga gissel gör att föräldrar tvinga sina barn att arbeta i alla former av yrken även i farliga miljöer. Barnarbetet är helt enkelt en inkomstkälla för fattiga familjer. De erbjuder sina barn som fullgod arbetskraft i hushåll och företag. I många fall har undersökningar visat att ett arbetande barns intäkter stod för mellan 34 och 37 procent av hushållets totala inkomst.

I Indien blir framväxten av barnarbete även främjat av ett mycket kritiserat system för landholding i jordbruksområden och i det officiellt förbjudna kastsystemet i landsbygdsområden. Slavarbete hänvisar till företeelsen att barn arbetar under slavliknande förhållanden för att betala föräldrarnas skulder. Den skuld som binder dem till sin arbetsgivare uppstår inte av barnen själva utan genom deras förälder. Borgenärerna är arbetsgivare som erbjuder lån till utblottade föräldrar i ett försök att säkra billig arbetskraft genom deras barn. De överenskommelserna mellan föräldrarna och upphandlande agenter är vanligtvis informella och oskrivna. Det antal år som krävs för att betala ett sådant lån är obestämd. De lägre kasterna som daliter och stamfolk utgör de mest sårbara grupper för denna form av exploatering.

Miljöförstöring och brist på sysselsättning på landsbygden orsakar många människors inflyttning till storstäderna. Vid ankomsten till dessa överbefolkade städer sönderfaller familjen ofta genom alkoholism, arbetslöshet eller besvikelse att inte kunna uppnå ett bättre liv. Detta leder i sin tur till uppkomsten av gatubarn och barn som arbetstagare på den illegala marknaden. Flickorna tvingas ofta in i sexhandeln och tiggeri eller börjar arbeta för mycket låga löner under ohälsosamma arbetsförhållande. Andra barn överges av sina föräldrar eller säljs till fabriksägare.

De senaste två decennierna har det skett en enorm tillväxt av exporterande industrier med massproducerade varor i landet, men även många företag som använder låg teknisk standard. De försöker hålla konkurrenskraftiga positioner genom låga löner och låg standard för sina anställda. Barnarbetare passar mycket bra för deras behov. De använder alla medel för att locka föräldrarna att ge sina barn som arbetskraft. I Indien arbetar de flesta barnarbetare inom branscher som lantbruk, diamantpolering, glastillverkning, mässingtillverkning, mattvävning, smyckesindustrin med flera. Mer än 15 % ca 100 000 barn arbetar i mattindustrin i Uttar Pradesh. 70-80% av 8000 till 50000 barn arbetar inom glasindustrin i Ferozabad. På svarta marknadssektorn erbjuds oftast endast tillfälliga jobb som pressar löneläget ännu mer.

Otillräckliga skolor, brist på skolor, eller avgifter för skolgång lämnar en del barn ingen annan möjlighet än att bli barnarbete. Även föräldrars attityder bidrar till barnarbete, då många tycker att barn bör arbeta för att utveckla färdigheter användbara på arbetsmarknaden, i stället för att dra nytta av en formell utbildning.

Från tidpunkten för dess oberoende, har Indien åtagit sig att arbeta mot barnarbete. I artikel 24 i den indiska konstitutionen anges tydligt att "inget barn som är yngre än fjorton år skall vara anställd för att arbeta i någon fabrik eller gruva eller anställd i en farlig sysselsättning". Lagen mot slavarbete från 1976 är inskriven i den indiska konstitutionens direktiv. En uppsjö av ytterligare skyddande lagstiftning har införts.

Det finns skilda lagar som reglerar barnarbete i fabriker, i kommersiella anläggningar, på plantager och i lärlingsutbildning. Det finns lagar som reglerar användningen av invandrad arbetskraft och kontrakterat arbetskraft. En antagen lag mot barnarbete från 1986 anger att ett barn som inte har uppnådd en ålder av 14 år inte bör arbeta.

Det finns lagar som förbjuder barnarbete i vissa uppräknade farliga industrier. Det finns dock inget generellt förbud mot användning av barnarbete, och inte heller någon allmän åldersgräns för barn som arbetstagare. Alla de åtgärder som den indiska regeringen har infört är förenliga med konstitutionen i Indien, och det finns all stöd för utrotning av barnarbete. Problemen med att barnarbete fortfarande kvarstår trots alla dessa strategier och lagar är att verkställigheten av all lagstiftning inte fungera på ett tillfredsställande sätt i Indien.

Barnarbete är ett globalt problem. Om barnarbetet ska utrotas måste regeringar och myndigheter som ansvarar för tillsyn börja göra sitt jobb. Det viktigaste är att öka medvetenheten kring barnarbetsproblem bland befolkningen och att på alla tänkbara sätt försöker påverka regeringen att se till att lagar och avtal efterlevs.

GH 2009-06-05